

Казки на осінь

Про книгу

Крістін Наталь живе у Сполучених Штатах Америки. Багато років вона працювала вихователькою у вальдорфському дитячому садку. За цей час вона склала чимало чарівних казок, а зараз записує їх та видає книжки. Намалювати ілюстрації до цих казок пані Крістін запросила художницю та вальдорфську вчительку з Києва Наталію Єщенко. Ця книжка – одна з чотирьох книжок Крістін Наталь та Наталії Єщенко у серії «Чарівні казки».

КРИСТІН НАТАЛЬ

ЧАРІВНІ КАЗКИ

КАЗКИ НА ОСІНЬ

художник НАТАЛІЯ ЄЩЕНКО

Анотація

Крістін Наталь живе у Сполучених Штатах Америки. Багато років вона працювала вихователькою у вальдорфському дитячому садку. За цей час вона склала чимало чарівних казок, а зараз записує їх та видає книжки. Намалювати ілюстрації до цих казок пані Крістін запросила художницю та вальдорфську вчительку з Києва Наталію Єценко. Ця книжка — одна з чотирьох книжок Крістін Наталь та Наталії Єценко у серії «Чарівні казки».

ISBN 978-617-7314-64-5

ISBN 978-617-7314-59-1 (Чарівні казки)

© ChristineNathale, 2010— 2018

© Данило Косенко, переклад, 2020

© Наталія Єценко, ілюстрації, 2018— 2020

© Видавництво «НАІРІ», Київ, 2020

Спрядаючи казку

Бабуся тихенько пряде при вогні,
Ми, діти, чекаєм навколо.
А прядиво в'ється, й немов уві сні
Розповідь лине казкова.

Бабусин голос, ніжний, легкий,
Сплітає чарівні картини,
Доки крутиться прялка й мотає нитки
Нам на теплі зимові кофтини.

Бабусині руки творять тепло,
Спрядають оповідь вправно:
Там шанують чесноти, долають зло,
Там завжди у пошані правда.

Бабусина пряжа чиста й міцна,
Всі діла бабусині щирі.
Світи дивовижні сплітає вона:
Там феї, і люди, і звірі.

Бабусина прялка спинилась, мовчить
Скінчились казкові пригоди.
Ми до сонного краю мандруєм вночі
На чарівних човниках спогадів.

Зорепад

Одного разу наприкінці літа три маленькі зірочки подивилися вниз, на землю, й дуже засмутилися — бо там усе змінилось. Улітку, теплими ночами, люди довго дивилися на прекрасні зірки, танцюючи й співаючи довкола вогнищ. Але зараз ночі ставали холодніші, бо Цар Сонце щоразу швидше залишав свій небесний престол. І люди вже не бували ночами на вулиці. Худобу вони також заганяли у стайні, а домашні тварини вночі спали у ліжках господарів.

І в царстві рослин також усе змінилося. Квіти — маленькі сестри зірок — схилили голівки додолу й просили Матусю Землю підготувати їм ліжечка на зиму. А маленькі гноми пробуджувалися з літнього сну і вирушали до гір та ущелин. Вони бралися за роботу, перетворюючи світло сонця, місяця й зірок на золото, срібло і самоцвіти.

Земля усе вбирала в себе, всі створіння ховались у ній і почали забувати про зірки. Тому маленькі зорі дуже засмутилися. Три найменші зірочки побігли до Семи Сестер — Стожарів, — які дбали про зіркових малят, аж доки ті не виростуть.

— Земля відвертається від нас! — гукали вони.

— Так, — відповіли Більші Зірки, — такий шлях Землі.

— Але ж так вони зовсім забудуть про нас там, унизу, — мало не плакали зірочки.

— Таке може статися, — відповіли Більші Зірки, — але на те немає ради.

Маленьким зірочкам нічого не лишалося, як піти геть зі сльозами на очах. Але раптом одна зірочка, запальна та червона, яка, як усі казали, колись мала бути великою красивою червоною зіркою, — ця зірочка вигукнула:

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ